

Sygn. akt V Ca 7/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Wojciech Misiuda
Sędzia:	SSR del. do SO Witold Benicki
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. R.
przeciwko (...)w W.
o zapłatę

na skutek apelacji powoda
od wyroku Sądu Rejonowego w Łąncucie
z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt I C 357/13

1. zmienia punkty I w związku z pkt II oraz pkt V zaskarżonego wyroku w ten sposób, że:

I. w pkt I w miejsce kwoty 8.000 zł zasądza kwotę 13.500 zł (trzynaście tysięcy złotych),

II. w pkt V zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,

3. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ł. kwotę 275 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty sądowej od apelacji, od której powód był zwolniony.

SSO Wojciech Misiuda SSO Adam Simoni SSR del. do SO Witold Benicki

Sygn.akt VCa7/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 listopada 2014 r., sygn..akt IC 357/13 Sąd Rejonowy w Łąncucie po rozpoznaniu sprawy z powództwa sprawy z powództwa D. R. wytoczonego przeciwko (...)w W. o zapłatę:

I.zasądził od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda D. R. kwotę 8000 zł (osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 1.01.2012 roku do dnia zapłaty – tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 401,79 zł (czteryście jeden złotych 79/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1.01.2012 roku do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddalił,

III. nakazał ściągnąć od pozwanego(...)na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łąncucie kwotę 837,06 zł (osiemset trzydzieści siedem złotych 6/100) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

IV.w pozostałym zakresie kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

V. koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami wzajemnie zniósł.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły ustalenia i zważania prawne zawarte w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia k.112-116, co też czyni zbędnym powtarzanie ich treści.

Wnosząc apelację od powyższego wyroku /k.121-125/, powód zaskarżył wyrok w części objętej pkt II w zw. z pkt I oraz pkt V.

Zarzuty apelacji dotyczą:

- naruszenia prawa materialnego tj. art. 445 § 1 kc poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty zadośćuczynienia rażąco zaniżonej w stosunku do krzywdy jakiej doznał,
- naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 100 kpc w zw. z art. 98 kpc poprzez wzajemne zniesienie pomiędzy stronami kosztów zastępstwa procesowego,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że w związku z doznany urazem u powoda może w przyszłości rozwinąć się choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego, podczas gdy z opinii uzupełniającej biegłego lek. med. W. P. z dnia 8.05.2014r. wynika, że takowe zwyrodnienie u powoda wystąpi na pewno i będzie wymagało dalszego leczenia rekonstrukcyjnego.

Apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu, a także zmianę rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu, względnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie spray Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym.

W odpowiedzi na apelację/ k.132-137/ pozwany wnosił o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda okazała się uzasadniona, a podniesione w niej zarzuty skutkowały wydaniem orzeczenia reformatoryjnego. Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy. Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, za wyjątkiem tych, które dotyczą wysokości przyznanego powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

Nie można bowiem podzielić punktu widzenia Sądu I instancji, że przyznana powodowi kwota zadośćuczynienia w łącznej wysokości 9.500 zł, rekompensuje w pełni ujemne doznania związane z wypadkiem komunikacyjnym, będącym źródłem powstałej szkody.

Wskazać przy tym należy, iż ocenny charakter kryteriów wyznaczających wysokość odpowiedniej sumy, o której mowa w art. 445 § 1 kc sprawia, że podniesiony w apelacji zarzut naruszenia tego przepisu przez obniżenie wysokości przyznanego zadośćuczynienia może być skuteczny tylko w razie oczywistego naruszenia tych kryteriów przez Sąd I instancji tj. w przypadku ustalenia, że tenże Sąd nie dokonał wszechstronnej analizy tak określonych okoliczności, przyjął wadliwe kryteria oceny lub wtedy gdy dokonana przez niego ocena jest oczywiście nieodpowiednia w odniesieniu do ustalonej podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Uznaniowość w zakresie przyznawania jak i określania wysokości zadośćuczynienia przyznana sądom wszystkich instancji upoważnia sąd wyższej instancji do ingerencji tylko w razie rażącego odstąpienia od ukształtowanych kryteriów oceny. Zakres dokonywania odwoławczej korektury w tym przedmiocie jest więc ograniczony.

W apelacji wskazano jednakże te okoliczności, które zmieniają ocenę co do wysokości zasądanego zadośćuczynienia.

Uwzględniając wysokość zadośćuczynienia należy mieć konsekwencje doznanych urazów przez powoda. Uszkodzenie prawego kolana u powoda jest tego rodzaju, że nigdy nie powróci on do pełnej sprawności fizycznej, ma pewne ograniczenia ruchowe, które uniemożliwiają mu grę w piłkę nożną, czy uprawianie innych sportów, w których zagrożone jest prawe kolano. Z opinii biegłego ds. ortopedii i traumatologii dr W. P. jednoznacznie wynika, że w wyniku wypadku powód doznał poważnych obrażeń, które do dzisiaj rzutują na jego stan zdrowia. Spowodowały one u powoda trwale uszkodzenie łątki przysrodkowej oraz częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego. W wyniku zabiegu artroskopii wystąpił zanik mięśnia czworogłowego, oraz blizny, które to skutki są stanem trwałym i nieodwracalnym. U powoda doszło także do uszkodzenia struktur wewnątrzstawowych. W przyszłości powyższe spowoduje zmiany o charakterze pourazowej choroby zwyrodnieniowej stawu kolanowego, co wymaga dalszego leczenia rekonstrukcyjnego.

Skoro zadośćuczynienie stanowi sposób naprawienia krzywdy istniejącej zarówno w chwili orzekania, jak i takiej, którą poszkodowany będzie w przyszłości na pewno lub z dającym się przewidzieć dużym stopniem prawdopodobieństwa odczuwać (vide: wyrok SN z 18.05.2004 r., IV CK 357/03, LEX nr 584206)., zatem przytoczone wyżej okoliczności powodują, że przyznaną sumę zadośćuczynienia przez Sąd Rejonowy należało uznać za zaniżoną.

Żądane przez powoda zadośćuczynienie, mając też na uwadze jego wiek 22 lata, w kwocie dochodzonej pozwem, jest jak najbardziej adekwatne do stopnia doznanej krzywdy .

Zadośćuczynienie w wysokości przyznanej przez Sąd Okręgowy będzie przedstawiać dla powoda ekonomicznie odczuwalną wartość, przy czym zrekompensuje doznane cierpienia i ujemne przeżycia psychiczne, nie przekraczając jednocześnie rozsądnych granic, aktualnych warunków i stopy życiowej społeczeństwa. Taka kwota oceniana rozsądnie, w odniesieniu do okoliczności tej sprawy, da się określić jako godziwa i stanowi dla powoda dostateczną rekompensatę za wyrządzoną jej krzywdę. Nie jest ona nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, a jednocześnie pozostaje utrzymana w rozsądnych granicach.

Z tych motywów w uwzględnieniu apelacji powoda, zaskarżony wyrok podlegał częściowej zmianie w trybie art. 386§1 kpc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za obie instancje uzasadnia treść art. 98§1 kpc w zw. z art. 108§1 kpc., oraz art. 113 u. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.